

Nr 5 2023/2024

wifi

Słowo na wstęp od Pani redaktor

W kolejnym wydaniu gazetki szkolnej, zwrócimy uwagę na różne interesujące tematy związane z przyrodą i nadchodzącą wiosną. Mamy nadzieję, że znajdziecie wśród nich wiele informacji dotyczących tej pory roku i ciekawostek z tym związanych. Zapraszamy do czytania!

Weronika Masłowska- redaktor naczelny

Przyroda w literaturze

Uwidaczniania w utworach na przestrzeni lat zależność między człowiekiem a naturą, pokazana jest już w antyku przez Teokryta, który w swoich sielankach ukazuje przyrodę jako pewnego rodzaju tło danych wydarzeń, odzwierciedlenie ludzkich emocji. Natura odgrywa również ważną rolę w tekstach średniowiecznych, stanowi istotny element charakterystyki zachowania poszczególnych osób. Motyw przyrody, obecny w tekstach dawnych, zwłaszcza w panteistycznej poezji barokowej, z czasem przekształca się w wiele wpływowych tendencji literackich, co widoczne jest w tekstach romantycznych, ukazujących rolę przyrody w charakterystyce człowieka.

W tak ujętym obrazie natury w danych tekstach, istotna jest rozpowszechniana w romantyzmie konwencja pejzażu mentalnego, przedstawiająca uczucia człowieka poprzez obraz przyrody, ukazując pewną zależność między ludzkimi emocjami a naturą. Założenia te realizuje między innymi dziewiętnastowieczna powieść „Cierpienia młodego Wertera” Goethego. Tytułowy bohater utworu, młody indywidualista, doświadcza nieszczęśliwej miłości, przeżywa ból istnienia i dostrzega bezsens całego świata. Negatywne emocje Wertera są w pewnym stopniu tożsame z otaczającą go przyrodą, w wiosnę bohater kieruje się dość pozytywnymi uczuciami, w zimę jest jednak nieustannie rozczulony, a nieodwzajemnione uczucia, jakimi darzy kobietę, doprowadzają go do samobójstwa.

<https://pl.pinterest.com/>

Sposób przedstawienia przyrody w literaturze, jest więc często związany z postacią samego człowieka, poszczególne elementy natury ukazują niejednoznaczne emocje danych osób, wskazując na wiele zależności. Pokazywany obraz przyrody jako paraleli do ludzkich doznań, obecny również w tekstach dwudziestego wieku, stanowi istotny element wielu tekstów literackich, a jego ukazanie wydaje się częste i w pewnym stopniu niezmiennie.

Weronika Masłowska

Przyroda a ludzkie samopoczucie

Każda z pór roku zupełnie różni się od innej i każda ma swoje wyjątkowe cechy. Jesień i zima to okresy kojarzone raczej z niskimi temperaturami, gdzie wiosną czy latem wskaźnik na termometrze zazwyczaj znajduje się całkiem wysoko. Czy te zmiany w przyrodzie, związane z nadchodzeniem kolejnych pór roku, mają jakikolwiek wpływ na człowieka?

Przyroda i zjawiska, które w niej występują, w dużej mierze wpływają również na otoczenie, które w zasadzie tą przyrodą jest. To czy jest ciemno, jasno, zimno czy ciepło zależy przecież od zjawisk występujących w przyrodzie. A otoczenie to ma również duży wpływ na nas – ludzi.

Dlatego dość często można zauważyć brak energii i gorsze samopoczucie w zimę. Kiedy już o godzinie 16 robi się ciemno, a większość dni bywa ponura, trudno się dziwić, że chęci do robienia czegokolwiek również brakuje. O wiele milej się pracuje, gdy za oknem świeci piękne słońce, a cały krajobraz pełny jest pięknej zieleni.

<https://pl.pinterest.com/>

<https://pl.pinterest.com/>

Przyroda, zmiany jakie w niej zachodzą, w istocie mają duży wpływ na to, jak się czujemy, ile mamy energii i chęci. Dobremu samopoczuciu sprzyjają raczej pory roku takie jak wiosna czy lato, ale jest to oczywiście kwestia indywidualna. Niektórzy mogą czuć się lepiej podczas zimy, a inni – na przykład jesieni. Jednak nie zmienia to faktu, że przyroda ma duży wpływ na nasze samopoczucie i dlatego nie zawsze musimy kipieć energią i uśmiechać się od ucha do ucha. Każdy z nas ma gorsze dni i czasem może to być spowodowane właśnie zmianami w przyrodzie.

Michalina Michniewicz

Trendy wiosenne 2024

Jeżeli lubisz ubierać się modnie i stylowo, to ten artykuł jest specjalnie dla Ciebie. Postaram się w nim umieścić trendy wiosenne na 2024 rok.

Na sezon wiosna 2024 jednym z najbardziej rzucających się w oczy trendów są trendze w nowoczesnym wydaniu. Są to eleganckie, długie płaszcze. Dodają one stylizacji wyjątkowego charakteru, nadając każdemu ubraniu elegancki akcent. Projektanci postanowili ponownie sięgnąć po trendz, popularny fason w damskiej garderobie i bazę wielu stylizacji, oferując w tym sezonie świeże spojrzenie na ten klasyczny element.

Kolejnym aspektem są elementy nawiązujące do lat 80. Oversize'owe marynarki, koszule oraz spodnie o obszernym kroju stanowią bazę garderoby. Wraca również jeans w każdej postaci, szczególnie popularne mają być spódnice, a do nich klasyczne sneakersy.

Mają przeważać jasne kolory. Szarość, uważana za symbol klasyki i stonowanej elegancji, ma szansę stać się kolorem roku, przenosząc nas w świat subtelного minimalizmu i prostoty, zastępując tradycyjną czerń i granat. Beż, w różnych odcieniach, od chłodnych po piaskowe, prezentuje się szeroko w wiosenno-letnich kolekcjach, będąc wyborem uniwersalnym i eleganckim. Nie możemy jednak zapomnieć o klasycie, czyli czerwieni, wciąż dominującej w domach mody.

Maja Czemerych

<https://pl.pinterest.com/>

<https://pl.pinterest.com/>

<https://pl.pinterest.com/>

<https://pl.pinterest.com/>

Wiosenne zwyczaje

Kalendarzowa wiosna rozpoczyna się 21 marca, dla wielu oznacza to nadchodzące szczęście, ponieważ robi się cieplej, a dni są coraz dłuższe. To również dobry czas na wycieczki oraz poznawanie polskich zwyczajów.

Jedną z najbardziej popularnych tradycji, wywodzących się jeszcze z pogańskiego słowiaństwa, jest topienie marzanny. Marzanna to słomiana kukła, często zdobiona wstążkami, koralikami czy innymi ozdobami, symbolizująca słowiańską bogini zimy i śmierci.

Kiedyś popularnym zwyczajem było także wiosenne sprzątanie. Dokładnie zamyłano chaty, obejścia i pomieszczenia gospodarcze. Skrupulatnie wietrzono wszystkie izby, strychy i piwnicy. Poza tym prano ubrania i zmieniano pościel na nową. Wszystko po to, by nic złego nie zagnieździło się w zakamarkach i nie zostało z rodziną na resztę roku. Zwyczaj ten przetrwał do dziś.

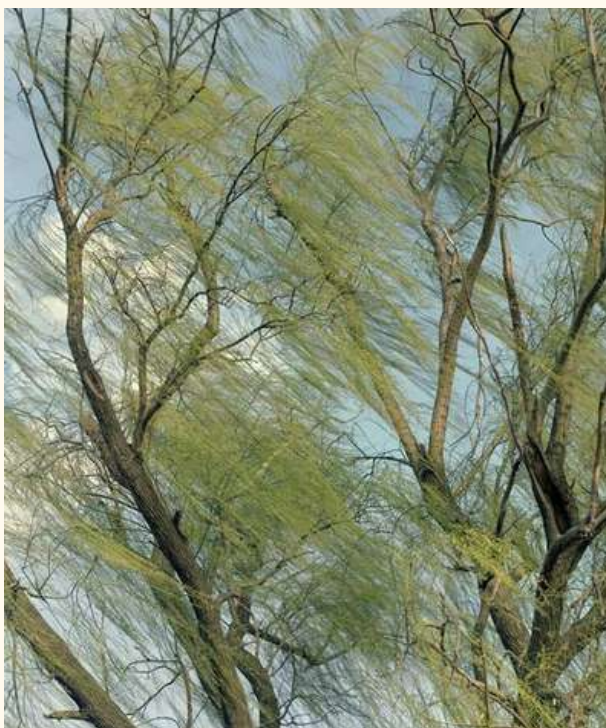
Marta Jancewicz

<https://pl.pinterest.com/>

Tradycje wiosenne

Oprócz powszechnie kojarzonego topienia marzanny, wiosna wiąże się także z wieloma innymi tradycjami. Są one równie ciekawe i wywodzą się z nieco dawnych wyobrażeń.

<https://pl.pinterest.com/>

Jare Gody

To kilkudniowy cykl obrzędowy obchodzony około 21 marca. Jare święto związane jest z pożegnaniem zimy i powitaniem wiosny. W czasie tego święta czczono boga płodności, Jaryłę. Obrzęd topienia kukły Marzanny był częścią tych obchodów. Marzanna symbolizowała zimę, a jej topienie oznaczało pożegnanie chłodu i mrozu oraz przywitanie ciepła i odrodzenia przyrody.

Wiosenne rytuały związane z naturą

Słowianie wierzyli w drzewo kosmiczne, którego korona była magiczną krainą, gdzie ptaki spędzały zimę. Wyobrażali sobie Raj (niebiański lub ptasi oraz podziemny lub węzowy) jako miejsce tuż nad Nawią. Raj był opisywany jako ogród za żelazną bramą strzeżoną przez Złotego Kura. Wiosną ptaki wracały z Raju, a natura budziła się do życia.

Zapalenie Gromnicy

Gromnica to świeca, którą zapalano podczas burzy. Jej płomień symbolizował ognia i światła obfitość w domu. Wierzyli, że w miejscu, gdzie płonęła Gromnica, nie zabraknie ognia i światła.

Ostara

Ostara to święto wiosenne, obchodzone w okolicach równonocy wiosennej. Ludzie świętowali narodziny nowego życia, wzrost roślin i dłuższe dni. To czas, gdy natura budzi się do życia, a ptaki wracają z Raju.

Wiktoria Muszyńska

<https://pl.pinterest.com/>

Globalne ocieplenie

Ostatnio coraz więcej słyszymy o tzw. globalnym ociepleniu. Czym tak naprawdę jest, to coraz częściej poruszane w mediach i prasie zjawisko i czy jest ono niebezpieczne?

Zacząć należy od tego, co nasz efekt cieplarniany powoduje. Otóż jego główną przyczyną jest nadmiar tzw. gazów cieplarnianych, takich jak para wodna czy dwutlenek węgla. Gazy te występują naturalnie na ziemi, jednak problem stanowią, gdy pojawiają się one w nadmiarze. A ten jest wywoływany niestety w związku z działalnością człowieka, np. przez spaliny samochodów stojących w długich korkach.

Globalne ocieplenie na ogół nie bywa zbyt przyjemne w skutkach - giniecie wielu gatunków zwierząt i roślin, coraz bardziej dotkliwe susze, parowanie wody, topnienie lodowców. Nie wygląda to zbyt optymistycznie.

Należy pamiętać, że efekt cieplarniany nie pojawia się z dnia na dzień. Jest to powolny proces trwający nieprzerwanie od wielu wieków. Wzrost temperatury powietrza naprawdę nie jest jakoś powalająco szybki - notuje się wartości około 0,2 stopnia Celsjusza wzrostu na dekadę. Prawdopodobnie zanim skutki globalnego ocieplenia dadzą o sobie znać w brutalny sposób, naszego pokolenia może już nie być na tym świecie.

Co by było, gdyby ocieplenie klimatu w ogóle nie miało miejsca? Prawdopodobnie pozostalibyśmy w realiach epoki lodowcowej - średnia temperatura powietrza wynosiłaby -20 stopni Celsjusza, a Ziemia byłaby skuta lodem od bieguna aż po równik. Ale nie ma się co martwić. To tylko przypuszczenia naukowców.

Nie możemy więc powiedzieć, że najlepiej by było, gdyby klimat w ogóle się nie ocieplał. Z drugiej strony na dłuższą metę zjawisko to niekoniecznie prowadzi do czegoś dobrego. Nie możemy go jednak powstrzymać, a jedynie spowolnić. Jak? Zmniejszając emisję gazów cieplarnianych do atmosfery.

Brzmi doniośle, prawda? W rzeczywistości wystarczy, że przykręcisz nieco ogrzewanie, gdy wcale nie jest tak zimno. Wskazane będzie także wybranie autobusu zamiast samochodu. Albo może od razu rower? Niedługo zrobi się przecież ciepło. Pomoże także danie drugiego życia różnym przedmiotom - kupienie jakiegoś potrzebnego nam ubrania w lumpeksie nie jest większym problemem. A może sam spróbuj sprzedać ubrania, których już nie nosisz? Wybór należy do ciebie!

Hanna Grela

Wiosenne przysłowia

Słońce mocniej przygrzewa, dni stają się coraz dłuższe i cieplejsze. Mowa tu o wiosnie, która jednak nie zawsze jest taka piękna. Oto kilka przysłów opisujących tę niezwykle piękną porę roku:

- „Gdy przyjdzie wiosna hoża, pójdzie zimą do morza”
- „Skowronka pieśń, to o wiosnie wieść”
- „Jedna jaskółka wiosny nie czyni”
- „Z wiosną nadzieje rosną, nastanie lato, wszędzie bogato...”
- „Gdy dzika gęś w marcu przybywa, ciepła wiosna bywa”
- „Choć już w kwietniu słońko grzeje, nieraz pole śnieg zawieje”
- „Grzmot w maju nie szkodzi, sad dobrze obrodzi”

Przysłowia o wiosnie to mądrość ludowa, która w krótkich zdaniach zawiera przestrogi, pouczenia, nakazy i zakazy.

Zofia Romek

<https://pl.pinterest.com/>

Mitologia słowiańska

Wiosna coraz bliżej, a wraz z nią wiele obrzędów, aby przywitać ją w jak najbardziej kwitnącej atmosferze. Wiele osób obchodzi te szczególne zwyczaje, jednak niewiele ma świadomość skąd się one wywodzą. Za ich powstanie odpowiadają mitologie słowiańskie, które towarzyszą nam od wielu pokoleń.

Do najpopularniejszych historii należy między innymi słowiański mit o smoku wawelskim oraz opowieść o Królu Popielu. Istotny dla kultury słowiańskiej był także mit o tworzeniu świata, wyjaśnia w jaki sposób powstał świat, kto go stworzył i jakie zasady nim kierują. W wierzeniach Słowian istnieją trzy wersje tego mitu. Pierwszy z nich to mit ziemnego nurka splatającego w sobie dwa główne motywy: Boga i diabła prezentujących „dobrego Boga i złego Boga” oraz motyw oceaniczny - wody prabytu, skąd pochodzi nasienie Ziemi. Druga wersja mówi o początkach wszechświata, świata z Kosmicznego Jaja oraz Drzewie Życia, trzecia natomiast o stworzeniu z rozczłonkowanej postaci.

<https://pl.pinterest.com/>

Warto podkreślić, jak ważne jest zachowanie i przekazywanie mitów. Dzięki nim możemy odkrywać nasze korzenie i łączyć się z naszą słowiańską kulturą. Niech wiosna przyniesie nam radość i kwitnącą atmosferę, wypełnioną tymi mitologicznymi historiami.

Liliana Dakowicz

Wiosenne tradycje na świecie

Wiosna to czas odradzania się przyrody, a także okres, w trakcie którego wiele społeczności na całym świecie celebrowe różnorodne tradycje i obyczaje związane z tą porą roku. Wiosenne tradycje różnią się w zależności od regionu czy kultury, ale łączy je radość z powrotu ciepła, świeżości i kwitnącej przyrody.

<https://pl.pinterest.com/>

W Japonii kwitnące wiśnie, zwane sakurami, są jednym z najbardziej znanych symboli wiosny. Ludzie gromadzą się w parkach, organizują pikniki oraz festiwale i podziwiają piękno kwitnących drzew. Tradycją jest również hanami, czyli zwyczaj podziwiania urody kwiatów kwitnącej wiśni.

Na Bliskim Wschodzie Nowruz, czyli perski Nowy Rok, jest hojnie obchodzony. To święto równonocy wiosennej, związane z odrodzeniem natury. Nowruz przynosi ze sobą kolorowe kwiaty, pyszne potrawy i tradycyjne tańce.

W Indiach święto Holi, nazywane również festiwalem kolorów jest powszechnie obchodzone, przyciąga uwagę z powodu kolorowych eksplozji. Uczestnicy rzucają w siebie barwnymi proszkami, tańczą i świętują jedność i radość. Święto Holi jest również okazją do pojednania się i nawiązywania więzi.

<https://pl.pinterest.com/>

Najpopularniejszą hiszpańską wiosenną tradycją jest Fallas, znane powszechnie jako Święto Ognia. Główną elementem tego święta są rzeźby tworzone z papieru, kartonu, wosku i drewna, które są wystawiane na ulicach, aby następnie zostać spalone w symboliczny sposób, który reprezentuje przejście z zimy do wiosny.

Te różnorodne wiosenne tradycje pokazują, jak ludzie na całym świecie celebrowe przyjście wiosny. Pomimo kulturowych różnic, wszystkie z tych tradycji łączy radość i bez troska.

Maja Malinowska

Wiosna w literaturze romantycznej

Wiosna w literaturze romantycznej była często przedstawiana jako czas odrodzenia, ożywienia i nadziei. Poezja dotycząca wiosny, pisana w epoce romantyzmu, zawierała opisy natury budzącej się do życia, co symbolizowało dążenie romantyków do wolności i niezależności. Jednak każdy z nich interpretował to inaczej.

<https://pl.pinterest.com/>

Symbolika wiosenna w dziełach Mickiewicza

Adam Mickiewicz, polski wieszcz narodowy, również pisał o wiosnie. Podobnie jak Słowacki celebrował nadejście tej pory roku. Rozumiał ją jako powstanie do życia i nowy początek. Jednakże, dzięki zastosowaniu odpowiednich metafor, treści wypływające spod jego pióra niosły ze sobą nieco inny przekaz. Poeta, nawiązując do wiosny, wyrażał swoją nadzieję na odrodzenie narodu polskiego.

W romantyzmie wiosna była dość częstym tematem poezji. Wielu romantyków kochało ją za to, jak przyroda budziła się do życia i to właśnie stanowiło dla nich natchnienie do pisania. Inni, pogrążeni w refleksjach, zastanawiali się nad przemijaniem i kruchością życia. Nieco odmienne rozumienie wiosny widać u Adama Mickiewicza, który nawiązując do jej ożywienia ukazywał swe pragnienie odrodzenia Polaków.

Aleksandra Łukaszewicz

Twórczość Słowackiego

Wielki poeta polskiego romantyzmu- Juliusz Słowacki, przedstawia wiosnę w piękny sposób. Często celebrował nadejście tej pory roku i łączył ją z motywem wina, symbolizującego radość i obfitość. Jednym z dzieł pisarza, nawiązującym swą tematyką do wiosny jest "Wiosna na Parnasie". Wiosna jest tu przedstawiona jako nowy początek i czas pewnego rodzaju odrodzenia.

Wiosna u Norwida

Nie każdy twórca epoki romantyzmu odbierał wiosnę tak pozytywnie jak Słowacki. Niektórym, tak jak np. Cyprianowi Kamilowi Norwidowi, kojarzyła się ona z przemijaniem, refleksjami dotyczącymi końca, a nie początku.

<https://pl.pinterest.com/>

Ogródek wiosenny

Po długiej zimie często z niecierpliwością czekamy na nadejście wiosennych dni. Wiosna to nie tylko czas, w którym rośliny budzą się do życia, to również okres, gdy przymrozki są coraz rzadsze, a ziemia staje się cieplejsza. Jest to także idealna pora na posadzenie ulubionych warzyw, owoców, kwiatów czy krzewów. W tym artykule przedstawiam Wam, co dokładnie możemy zasiać lub zasadzić w naszym ogrodzie w takim okresie.

Drzewa i krzewy

Wczesna wiosna jest idealnym czasem na sadzenie młodych drzewek owocowych. Kiedy przymrozki nie dają już się tak bardzo we znaki, możemy sadzić nie tylko odporne na zimno jabłonie, grusze czy śliwy, lecz także brzoskwinie i morele. Przez cały kwiecień możemy także posadzić róże. W tym miesiącu dobrze przyjmą się również wszelkie krzewy iglaste. Pod koniec kwietnia dobrze jest zasadzić różanecznik, który najlepiej kupić już kwitnący, tak żeby mieć pewność, że jest w odpowiednim kolorze i że zakwitnie także w przyszłym roku.

<https://pl.pinterest.com/>

Kwiaty

Marzec to czas sadzenia w skrzynkach i doniczkach kwiatów kwitnących wiosną. Należą do nich bratki ogrodowe, stokrotki, prymulki, dzwonki, fiołki rogate, hiacynty i żonkile. W kwietniu możemy już wysiewać niektóre nasiona kwiatów prosto do gruntu. Są to między innymi: nasturcje, słoneczniki, aksamitki, nagietki czy fasola ozdobna.

<https://pl.pinterest.com/>

Warzywa i zioła

W kwietniu zaczynamy także uprawę roślin jadalnych. Możemy siać prosto do gruntu zioła odporne na chłody, takie jak: pietruszkę, koper, kminek, kolendrę i szczypiorek. Wysiewamy także na przykład: groch i bób, cebulę, pasternak, pietruszkę korzeniową i szpinak. W drugiej połowie kwietnia możemy także zasiać buraka ćwikłowego, szczaw i skorzonę. Przez cały miesiąc siejemy rzodkiewkę, marchew, ziemniaki i czosnek. Maj to idealna pora na wysiew ogórków do gruntu i sadzenie pomidorów.

<https://pl.pinterest.com/>

Owoce

Jednym z najwcześniejszych owoców na wiosnę jest truskawka. Najlepiej zasadzić ją pod koniec maja. Truskawki kupuje się najczęściej w formie sadzonek, które należy wsadzić do ziemi. Owoce te możemy także uprawiać na balkonie, ale warto pamiętać, że potrzebują one ciepłego i słonecznego miejsca.

<https://pl.pinterest.com/>

Karolina Sawczyńska

Wiosenne przepisy

Wiosna już za pasem, a przecież każdy wie, że nic nie smakuje lepiej niż sezonowe i świeże owoce i warzywa. Po szarej zimie koniecznie należy uzupełnić potrzebne nam do zdrowego funkcjonowania witaminy. Na szczęście nie musicie ograniczać się do spożywania surowych produktów. Przedstawiam Wam kilka łatwych przepisów idealnych na rozpoczęcie wiosny.

<https://pl.pinterest.com/>

Ciasto z rabarbarem

Będziecie potrzebowali:

- 2 szklanki mąki pszennej,
- łyżeczka proszku do pieczenia,
- 5 jajek, pół szklanki cukru
- 5 łydzy rabarbaru.

Oddziel żółtka od białek. Białka ubijaj do uzyskania gęstej konsystencji. Do ubitej masy dodaj cukier, kolejno żółtka. Obroty miksera zmniejsz do minimum (lub użyj szpatułki). Dodaj mąkę z proszkiem do pieczenia. Zamieszaj dokładnie, ale nie za długo. Tylko do połączenia składników. Delikatnie przełóż masę do formy na ciasto. Na koniec, wierzch ciasta wyłóż rabarbar. Łodygi należy umyć, obrać i pokroić na małe kawałki. Ciasto piecz około 40-45 minut w piekarniku nagrzanym do 175 stopni.

Składniki:

- 3 banany,
- 2 jajka,
- 3 łyżki dowolnego słodzika,
- 270 g dowolnej mąki,
- 100 g oleju roślinnego,
- łyżeczka proszku do pieczenia.

Banany blendujemy, a następnie dodajemy do nich mokre składniki i mieszamy. Do masy dodajemy, wymieszane wcześniej, suche składniki. Ciasto przekładamy do mniejszej formy wyłożonej papierem do pieczenia. Pieczemy w 180 stopniach przez 40 minut.

Croissant z dodatkami

Na słodko:

Składniki: Rogal francuski z dowolnego sklepu, serek mascarpone, świeże dowolne owoce leśne, płatki migdałów, odrobina masła i cukru.

Croissanta należy przekroić poziomo na pół (ale tylko do połowy), tak, aby ciągle był całością. Środek smarujemy mascarpone, następnie układamy go pokrojonymi w plastry owocami i posypujemy płatkami migdałów. Wierzch rogała smarujemy masłem i posypujemy odrobiną cukru. Całość ściskamy i wkładamy do piekarnika na ok 5 minut w temperaturze 150 stopni.

Na słono:

Składniki: Rogal francuski z dowolnego sklepu, dowolna pasta warzywna (najlepiej z sezonowych warzyw), rukola, szynka prosciutto, dowolny ser pleśniowy bądź mozzarella.

Podobnie jak w przypadku słodkiej opcji- rogala przekrajamy. Środek smarujemy pastą warzywną i układamy składnikami (ser dajemy na samą górę). Możemy zjeść go w świeżej wersji, bądź zapiec w warunkach podanych wyżej.

Są to potrawy idealne na wiosenną lekką przekąskę. Koniecznie wypróbujcie nasze przepisy, bo z pewnością zajmą stałe miejsce w waszych jadłospisach. Smacznego!

Hanna Andruszkiewicz

Wielkanocny wywiad

Dzisiaj przeprowadziłem niezwykle, jak nazwa wskazuje – wielkanocny wywiad z moimi kochanymi dziadkami! Ów wywiad opowie o Wielkanocy w dawnych czasach, którą z pewnością pamiętają wszyscy nasi dziadkowie.

Prawdę powiedziawszy, nie zmieniło się zbyt wiele. Dziadek mi powiedział, żebym poprosił go w Boże Narodzenie, to wtedy będzie mógł o wiele dłużej opowiadać. Tak czy owak, jest jednak kilka naprawdę niezwykłych zmian, o których sam nawet nie miałem pojęcia.

Jak kiedyś wyglądała Wielkanoc?

Na Święta Ksiądz przyjeżdżał do wsi i tam, w ustalonym wcześniej domu, zbierali się wszyscy ludzie i w tymże domu święcono pokarmy. Możliwe, że zależało to od wsi albo regionu, lecz teraz chodzimy do Kościoła, aby uświęcić dary na śniadanie wielkanocne.

Ministranci stali przy grobie i służyli, zmieniając się co pół godziny, pilnie stojąc i pilnując. Co ciekawe, przy grobie stali także strażacy, którzy także honorowo trzymali wartę. Niestety, ten zwyczaj także prawdopodobnie zanikł.

W Wielki Piątek i Wielką Sobotę Ministranci również biegali wokół kościoła co godzinę ze specjalnymi, drewnianymi klekotkami, które wydawały charakterystyczny dźwięk, bowiem właśnie w Wielki Piątek i Wielką Sobotę nie można było dzwonić dzwonkami. Tego również nie byłem świadkiem, a w sumie ciekawe jak to wygląda.

Procesja rano podczas mszy rezurekcyjnej chodziła 3 razy, teraz jednak chodzi tylko raz. Nie było także Zajączka Wielkanocnego, który obecnie rozdaje Wielkanocne prezenty. Możliwe, że zależy to także od regionu. Niestety, w dzisiejszych czasach to bardziej marketing i komercja, aniżeli magia świąt.

Kiedy Wielkanoc była lepsza- kiedyś, czy teraz?

Mój dziadek uważa, że kiedyś było lepiej, i właściwie jest to raczej uzasadnione stwierdzenie. Nie było to wszystko tak marketingowe, ludzie robili ozdoby własnoręcznie, właściwie wszystko było takie bardziej świąteczne. Wielkanoc jednak zawsze była, jest i będzie naprawdę niezwykłym czasem, i zawsze będzie miała swój wielki urok!

Dziękuję bardzo ukochanej babci i wspaniałemu dziadkowi za te niezwykle informacje i wywiad.

Wesołej Wielkanocy!

Jakub Wyszyński

<https://pl.pinterest.com/>

Motyw wiosny w sztuce

Wiosna to pora roku, która inspirowała artystów do tworzenia swojej sztuki przez wieki. Jest to idealny czas, aby przyglądać się kwitnącej wokół naturze, a oto kilka wiosennych dzieł sztuki.

„Wiosna – wnętrze pracowni artysty”

Obraz Leona Wyczółkowskiego namalowany w 1931 roku. Prezentuje sielskie wnętrze wiejskiego dworku należącego do artysty. Lekki powiew wiatru, muskana podmuchem firanka i widok z okna wprost na kwitnące owocowe drzewo, to iście romantyczna perspektywa, która ukazuje sedno wiosennej aury, pełnej jasnego światła, świeżości oraz piękna wiejskiej przyrody.

wikipedia.com

„Kwitnące różowe drzewo brzoskwiniowe”

Namalowany przez Vincenta van Gogha. Kwitnące drzewa były wyjątkowe dla van Gogha, reprezentowały przebudzenie i nadzieję. Artysta cenił walor estetyczny brzoskwiniowych sadów i czerpał ogromną radość z malowania kwitnących drzew. Obraz „Kwitnące różowe drzewo brzoskwiniowe” powstał rzekomo z okazji urodzin jego bratanka i imiennika – Vincenta. „Kwitnące różowe drzewo brzoskwiniowe” jest jednym z trzech dzieł namalowanych tej wiosny, wraz z „Różowym sadem” i „Białym sadem”.

wikipedia.com

„Mała łąka wiosną”

Dzieło Alfreda Sisleya „Mała łąka wiosną” przedstawia szczególnie powściągliwy wizerunek francuskiej przyrody w okresie wiosennym. Drzewa pozostają nagie i nie ma na nich śladu wiśni. Ważnym elementem dzieła staje się bowiem postać córki malarza, znajdującej się w centrum przedstawienia, symbolizująca odrodzenie, ale również obraz nowego życia niczym Primavera Botticellego.

wikipedia.com

„La Primavera”

Słynny obraz Sandro Botticellego, świętuje nadejście wiosny i jest wręcz przepełniony mitologiczną symboliką. Według drugiej interpretacji obraz jest swoistą personifikacją pór roku – luty pod postacią Zefira, przez wiosnę i lato, aż do jesieni i Merkurego. Artysta przedstawił triumf wiosny, młodości i piękna z właściwym dla siebie kunsztem, umieszczając mityczne postaci na tle bujnej roślinności.

wikipedia.com

„Wiosna”

Obraz ten należy do czteroczęściowego cyklu Pór Roku, których autorem jest Giuseppe Arcimboldo. Podstawową zasadą kompozycji Arcimboldo było użycie elementów w taki sposób, że tworzą one spersonifikowaną postać. Poszczególne elementy jako takie nie mają żadnych właściwości czy wyjątkowych cech, otrzymują je wówczas, gdy występują wspólnie z innymi.

wikipedia.com

Anna Wądołowska

Skład redakcji:

Hanna Andruszkiewicz, Michalina Michniewicz, Jakub Wszyński,
Maja Czemerych, Maja Chomicka, Karolina Sawczyńska,
Anna Iwaniuk, Wiktoria Muszyńska, Marta Jancewicz, Zofia Romek,
Maja Malinowska, Hanna Grela, Aleksandra Łukaszewicz, Anna
Wądołowska i Liliana Dakowicz

Oprawa graficzna:

Anna Iwaniuk

WIOSENNY CZAR

Zimo, i dokąd Ty już uciekasz?
Gdzie minęły Twoje zimowe dni?
I dokąd mróz, śnieg i zamieć
zniknęła,
Lecz coś to na niebie lśni?

To Słońce wiosenne na niebie wstaje!
Cała natura budzi się do życia
nowego,
W ten piękny, wiosenny poranek,
Wszystko ożywa za mocą czaru
wiosennego,

Kwiaty przepiękne ze snu już
powstały,
Zające i jeże biegają beztroskie,
Drzewa uśmiechnięte już zzieleniały,
Wszystko uśmiechnąć się chce Pani
Wiośnie!

I czy to prawdziwe? Te kolory, ta
magia,
Wszystko skąpane w blasku Słońca,
Jak wiele radości w drzewach,
zwierzątkom i kwiatach,
Bo w Wiośnie nigdy radości nie ma
końca!

Jakub Wyszynski

